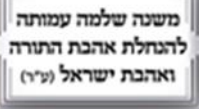

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק אדמו"ר משטפוט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא. הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת הרה"ק רבי לייבוש ממעזריטש תלמיד הבעש"ט ע"ה הרה"ק רבי משה מסאמבור ב"ר יצחק אייזיק ע"ה

משנה ג'

רבינו עובדיה מברטנורא

הרי זה גאל מיד. ואין דינו כדין שדה אחוזה שאינו גואל פחות משתי שנים. הרי זה כמין ריבית. שבשמחזיר לו מעותיו בתוך שנה ואין זה מנכה לו כלום נמצא שנשתמש בביתו בשכר המתנת מעותיו.

ואינה ריבית. גמורה. דריבית לא מקריא אלא על ידי הלוואה שודאי באה לידי ריבית, שאינה נחלטת לעולם, ולא על ידי מכר שהרי אם לא יגאלנה ותחלוט לו אין כאן ריבית.

יגאל בנו. בתוך שנה אם ירצה. אבל לאחר שנה, נחלט ואינו נגאל עוד, כדכתיב ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה וגו'.

משעה שמכר לו. שאם מכרה ראובן לשמעון בניסן ושמעון ללוי באייר, כיון שהגיע ניסן הוא נחלט, ואין מונין למכר שני אלא לראשון, שנאמר עד מלאת לו, דמשמע לזה שהיתה שלו.

להביא חודש העיבור. שאם היתה שנה מעוברת אינה נחלטת עד שלושה עשר חודש.

שנה ועיבורה. בין בשנה פשוטה בין בשנה מעוברת נותנים לו שנת לבנה שהיא שלוש מאות וחמשים וארבע יום. וימים שיתרים שנת חמה על שנת לבנה אחד עשר יום שבעבורן אנו מעברים השנה. והלכה כחכמים.

נכתב בתורה "ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה והיתה גאלתו עד תם שנת ממכרו ימים תהיה גאלתו - ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה וקם הבית אשר בעיר אשר לא (ונקרא 'לו') חמה לצמיתת לקנה אתו לדרתיו לא יצא ביבלי" (ויקרא כה, כט-ל) ומכאן אנו למדים שכשאר אדם מוכר בית הנמצא בתוך עיר המוקפת חומה מימות יהושע בן נון, אין דינו כדין המוכר שדה אחוזה, שכן אדם זה יכול לגאול את הבית שמכר רק תוך שנה מזמן שמכר את הבית, ואינו מנכה לקונה דמי שכר דירה על הזמן שהקונה גר בבית, ואם לא גאל המוכר את הבית בתוך שנה, אזי הבית נשאר לתמיד בידיו של הקונה, וכן הבית אינו יוצא מידי הקונה גם בשנת היובל. ברם 'בתי חצרים', היינו בתים הנמצאים בכפרים, או בעירות, דינם כדין השדות, שנגאלים עד שנת היובל, והגואל מנכה לקונה כסף כנגד השנים שגר הקונה בבית, ואם לא נגאל הבית, הוא חוזר בשנת היובל לבעליו הראשונים ללא פדיון.

המוכר בית בְּבֵיתֵי עָרֵי חוֹמָה מי שמכר בית הנמצא בתוך עיר המוקפת חומה מימות יהושע בן נון- **הָרִי זֶה גּוֹאֵל מִיָּד** יכול הוא לגאול את הבית מידי הקונה מיד לאחר המכירה, דהיינו שהוא מחזיר לקונה את הכסף והדירה חוזרת לרשותו מיד, ולא כמו בשדה אחוזה שניתן לגאול את השדה רק אחרי שנתיים מהמכירה, **וְגוֹאֵל כָּל שָׁנִים עֶשֶׂר חֹדֶשׁ** ויכול לגאול את הבית עד שנים עשר חודשים מזמן המכירה, **הָרִי זֶה כְּמִין רִבִּית** ונראה הדבר כאילו הוא ריבית, שכן אם בעל הבית גואל את הבית בתוך שנה, ומחזיר לקונה את כסף המכירה ואינו מנכה לו מהסכום דמי שכירות על הזמן שגר הקונה בתוך הבית, נראה הדבר כאילו הקונה גר בבית כשכר על זה שכסף המכירה היה בידי בעל הבית עד עכשיו, **וְאִינָהּ רִבִּית** אבל באמת אין זו ריבית, שכן ריבית יש רק בהלוואה ולא במכר. **מֵת הַמוֹכֵר - יְגַאֵל בְּנוֹ** רשאי בנו של המוכר לגאול את הבית בתוך שנה מזמן המכירה. **מֵת הַלּוֹקֵחַ הַקּוֹנֶה - יְגַאֵל מִיָּד בְּנוֹ** רשאי המוכר או בנו, לגאול את הבית מידי בנו של הקונה. **אִינוֹ מוֹנֶה לוֹ** למוכר **שָׁנָה** שעד אזי יכול הוא לגאול את השדה, **אֶלָּא מִשְׁעָה שָׁמֹכֵר לוֹ** לקונה הראשון את הבית, אף אם אח"כ מכר הקונה את הבית למישהו אחר, **שְׁנָאֲמַר (ויקרא כה, ל) "עַד-מְלֹאֵת לוֹ שָׁנָה תְּמִימָה"** מהמילה 'לו' נלמד, שהשנה נספרת מרגע מכירת הבית מיד האדם שהבית היה שייך לו. **וְכִשְׁהוּא אוֹמֵר:** ומזה שהכתוב הוסיף את המילה... **"תְּמִימָה"** "שנה תמימה"- למדים **לְהֵבִיא חֹדֶשׁ הָעֵיבוֹר** שאם היתה שנה מעוברת, יכול המוכר לגאול את הבית כל שלושה עשר חודשים שיש בשנה מעוברת. **רַבִּי חוֹלֵק ו... אוֹמֵר:** **יִתֵּן לוֹ שָׁנָה וְעֵיבוֹרָה** כלומר שהמילה תמימה באה ללמד שיש לתת למוכר זמן של שנה שלימה לגאול את הבית, והחישוב של השנה הוא לפי שנת חמה ולא לפי שנת הירח, דהיינו שבין שהשנה היא שנה רגילה ובין שהשנה היא מעוברת, נותנים למוכר זמן של שנים עשר חודשים בתוספת אחד עשר ימים והיא הנקראת שנת חמה, שכן שנת החמה עודפת על שנת הירח אחד עשר ימים, שבגללם אנו מעברים את החודשים, ובתוך זמן זה יכול המוכר לגאול את הבית מידינו של הקונה.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ד'

רבינו עובדיה מברטנורא

ואחד הנותן במתנה. אם רצה לגאול בתוך שנתו, יגאל, ואם לאו חלוט לו. היה נטמן. לוקח, ביום שנים עשר חודש. כדי שלא ימצאהו מוכר ליתן את מעותיו ויהא נחלט לו. שיהא חולש. שיהא מטיל מעותיו ללשכת הקדש שבעזרה. ויהא שובר את הדלת. של בית שמכר. ונכנס. חולש, כמו "חולש על גוים" (ישעיה י"ד)

אם הגיע יום שנים עשר חדש היום האחרון של השנה, שבה יכול המוכר לגאול את הבית ולא נגאל ולא גאל המוכר את הבית - הנה חלוט לו הבית נשאר בידיו של הקונה לתמיד. ודין זה נוהג אחד הלוקח בין שאדם קנה את הבית ואחד שנתן לו מתנה ובין באדם שקיבל את הבית במתנה, שכן גם במקרה בו נתן אדם לחברו בית במתנה, רשאי נותן המתנה להתחרט על הנתנה בתוך שנה מזמן נתינת המתנה, ואם לא עשה זאת עד תום השנה, הבית נשאר בידי החבר לתמיד, שְׁנָאֵמַר (שם) "לְצַמִּיתָ" ויקם הבית אשר בעיר אשר לו חומה לצמיתות לקונה אותו לדורותיו" ומהמילה 'לצמיתות' למדים שבין שמדובר בבית שנקנה ובין שהבית ניתן במתנה, אם הבעלים לא גואל את הבית מידי המחזיקים בו עד תום השנה, הבית נשאר בידיהם לתמיד. בְּרֵאשׁוֹנָה בתחילה, לפני שהלל הזקן תיקן את תקנתו, כמו שנלמד בהמשך הנה הקונה נְטָמֵן מתחבא יום שנים עשר חדש ביום האחרון של השנה שניתנה למוכר לגאול את הבית, שְׂיָהָא חלוט לו כדי שלא ימצא אותו המוכר ויגאל מידו את הבית, וכך הבית יישאר בידיו, ולכן הִתְקִין הַלַּל הַזֶּקֶן, שְׂיָהָא חולש את מעותיו בלשפה כלומר שיוכל המוכר להפקיד את הכסף שאיתו רוצה לגאול את הבית בלשכת האוצר שבמקדש, או בבית דין, בלא שיצטרך לתת את הכסף דווקא בידיו של הקונה, ואחר שהפקיד את הכסף שאיתו הוא גואל את הבית וְיָהָא שוֹבֵר את הדלת יכול הוא לשבור את דלת הבית וְנִכְנָס ורשאי להיכנס לתוכו. אִימְתִי שִׁירְצָה הֵלָה הקונה, יבוא ויטל את מעותיו כלומר שמתו שירצה הקונה, הוא יכול לבוא לקחת את הכסף מהמקום שבו הופקד.